

тебе и всичко туй, което те е спъвало въ живота, ще оставишъ на страна и така ще отидешъ при Любовта. Мнозина запитватъ: ами безъ това не може ли? — Не може. При сегашнитѣ условия на живота има много нѣща, безъ които не може, но въ този великъ законъ на живота, къмъ който се стремимъ ние, разумнитѣ същества, много отъ сегашнитѣ нѣща ще станатъ за насъ непотребни. Тия прѣходнитѣ състояния не трѣбва да считаме за вѣчни, за неизмѣни. Туй, което сега ти служи като една потрѣба, ти го използвай, но не обвързвай сърцето и ума си съ него, да мислишъ, че като ти е полезно днесъ, ще ти е полезно и слѣдъ вѣковете. Не, за сега само ти е потрѣбно. Обаче въ закона на Любовта има нѣщо особено, различно отъ това въ обикновената любовъ. Обикновената любовъ внася разединение и умраза между хората. Сега, нѣкои казватъ: какъ се е родила умразата? Азъ се изразявамъ математически, казвамъ: плюсъ и плюсъ даватъ плюсъ. Плюсътъ означава една положителна сила. Когато хората сж положителни, когато и природата е положителна, получава се една положителна величина, която е злото. Когато природата е положителна, а ние сме пасивни, или отрицателни, ражда се доброто. Това сж само прѣдположения. Това можемъ да докажемъ на всѣки едно отъ васъ. Запримѣръ, двама млади хора отъ София спорятъ за една хубава къща въ града, на много хубаво мѣсто, добръ съградена. И двамата сж заинтересувани, искатъ да я купятъ. Защо? — И двамата сж млади, искатъ да се женятъ, а тѣхнитѣ възлюбени искатъ именно тази къща. По-хубава отъ тази къща нѣма, затова и